

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5SŽ/27/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010181
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010181.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o., so sídlom Rozmarínová 3275/9, Bratislava, zast. JUDr. Jánom Havlátom, advokátom, so sídlom Bratislave, Rudnayovo námestie číslo 1, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, za účasti účastníkov: 1./ CORPORATE LEGAL, s.r.o., so sídlom Mestská 1, Bratislava, zast. JUDr. Jurajom Gajdošikom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Miletičova 23, 2./ Radio Play, s.r.o., so sídlom Saratovská 6/A, Bratislava, 3./ Rádio VIVA, a.s. v konkurze, so sídlom v Seredi, Cukrovarská 145/3, správca konkurznej podstaty JUDr. Petrom Ondrejička, so sídlom v Trnave, Sladovnícka č. 13, zast. JUDr. Máriou Hlavatou, advokátkou, so sídlom v Trnave Sladovnícka číslo 13, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu Rady pre vysielanie a retransmisiu č. R/117/2012 zo dňa 3. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. R/117/2013 z 3. decembra 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 € na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu 7000061219/8180, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť účastníkovi v 1./ rade trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Juraja Gajdošika, vo výške 511,34 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť účastníkovi v 3./ rade trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Márie Hlavatej, vo výške 509,02 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Rada pre vysielanie a retransmisiu (Ďalej len „Rada“) v správnych konaniach

začatých dňa 26. marca 2012, podľa § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č.195/2000 Z.z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) posúdila žiadosti o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie doručené Rade účastníkmi konania CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o., Rádio VIVA, a.s. a VIVA PRODUCTION HOUSE s.r.o. a po posúdení podkladov potrebných pre rozhodnutie Rada podľa § 48 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z.z. udelila licenciu č. R/117 spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o., Mestská 1, Bratislava na multiregionálne rozhlasové terestriálne vysielanie odo dňa zániku oprávnenia súčasného vysielateľa na využívanie frekvencií uvedených v článku I odsek 6, najneskôr však odo dňa 22. decembra 2013 za podmienok:

I.

1) Názov programovej služby: INFO Rádio

2) Doba, na ktorú sa licencia na rozhlasové vysielanie udeľuje: 8 rokov odo dňa zániku oprávnenia súčasného vysielateľa na využívanie frekvencií uvedených v odseku 6 tohto článku, najneskôr však odo dňa 22. decembra 2013

3) Časový rozsah vysielania: 24 hodín denne

4) Územný rozsah vysielania: multiregionálny

5) Jazyk vysielania: slovenský

6) Pridelená frekvencia:

1. 101,8 MHz Bratislava

2. 106,6 MHz Banská Bystrica

3. 105,1 MHz Banská Štiavnica

4. 95,6 MHz Bardejov

5. 91,1 MHz Brezno

6. 99,6 MHz Čadca

7. 107,0 MHz Dobšiná

8. 87,9 MHz Dolný Kubín

9. 95,7 MHz Košice mesto

10. 96,0 MHz Lučenec

11. 88,1 MHz Marovka

12. 104,9 MHz Martin

13. 90,0 MHz Medzilaborce

14. 99,0 MHz Michalovce

15. 90,7 MHz Námestovo

16. 96,1 MHz Nitra

17. 104,8 MHz Poprad

18. 105,8 MHz Prešov

19. 92,9 MHz Prievidza - Silo

20. 106,7 MHz Rimavská Sobota

21. 101,4 MHz Rožňava

22. 91,1 MHz Ružomberok

23. 92,8 MHz Ružomberok

24. 88,5 MHz Snina

25. 92,4 MHz Stropkov

26. 105,5 MHz Trenčín

27. 92,0 MHz Žiar nad Hronom

28. 92,7 MHz Žilina - Zástranie

II.

Právne skutočnosti:

1. Údaje o osobách, ktoré majú účasť na základnom imaní vysielateľa alebo podiel na hlasovacích právach: podľa Výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. apríla 2012. oddiel: Sro, vložka č. 53166/B, zoznam výpisov č.: II-1896/2012.

2. Údaje o štatutárnych orgánoch a kontrolných orgánoch vysielateľa s licenciou: podľa Výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. apríla 2012, oddiel: Sro vložka č. 53166/B, zoznam výpisov č.: II-1896/2012.

III.

1. Podiely programových typov v bežnom mesiaci/týždni určené podľa navrhovanej programovej skladby (doručenej podaním zaevidovaným pod č. 2610/2012 zo dňa 11. mája 2012),

a) Spravodajstvo - min. 7,96 %,

b) Publicistika: polit. publicistika - 0,79 %, ostatná publicistika - 0,79 %,

c) Dramaturgicky ucelené programy so stálou periodicitou: detské programy - 0 %, náboženské programy - 0,08 %, literárno-dramatické programy - 0,2 %, zábavné programy - 0,6 %, hudobné programy - 2,97

d) Ostatný program - 86,61 %,

2. Navrhovaný podiel vysielacieho času (bežný mesiac) vyhradeného vysielaniu programov vo verejnom záujme: 9,82 %.

3. Údaje o častiach programovej služby, ktoré by mali byť preberané od iných vysielateľov: 0%

IV.

1. Druh technického nosiča, na ktorom vysielateľ poskytne záznam vysielania Rade: DVD.

2. Držiteľ licencie je povinný dodržiavať technické parametre pridelenej frekvencie uvedené vo frekvenčnom liste vydanom Telekomunikačným úradom SR, ktorý je súčasťou tohto rozhodnutia:

2.1. Frekvencia: 101,8 MHz Bratislava

Lokalita: Kamzík

Frekvenčný list: 4850/0SFS/2012 zo dňa 14. mája 2012

2.2. Frekvencia: 106,6 MHz Banská Bystrica

Lokalita: Panský diel

Frekvenčný list: 4848/0SFS/2012 zo dňa 11. mája 2012

2.3. Frekvencia: 105,1 MHz Banská Štiavnica

Lokalita: Sitno

Frekvenčný list: 4849/0SFS/2012 zo dňa 14. mája 2012

2.4. Frekvencia: 95,6 MHz Bardejov

Lokalita: Miháľov

Frekvenčný list: 1714/10/2007 zo dňa 10. apríla 2007

2.5. Frekvencia: 91,1 MHz - Brezno

Lokalita: Brezno - TVP Valaská

Frekvenčný list: 2325/10/2003 zo dňa 20. marca 2003

2.6. Frekvencia: 99,6 MHz - Čadca

Lokalita: Čadca

Frekvenčný list: 2091/10/2003 zo dňa 27. augusta 2003

2.7. Frekvencia: 107,0 MHz - Dobšiná

Lokalita: Stromiš

Frekvenčný list: 1675/10/2007 zo dňa 4. apríla 2007

- 2.8. Frekvencia: 87,9 MHz - Dolný Kubín
Lokalita: Dolný Kubín-Kuzmínovo
Frekvenčný list: 1351/10/2003 zo dňa 25. augusta 2003
- 2.9. Frekvencia: 95,7 MHz - Košice mesto
Lokalita: Bankov
Frekvenčný list: 1915/10/2007 zo dňa 17. apríla 2007
- 2.10. Frekvencia: 96,0 MHz - Lučenec
Lokalita: Lučenec
Frekvenčný list: 9460/10/2001 zo dňa 8. novembra 2001
- 2.11. Frekvencia: 88,1 MHz - Marovka
Lokalita: Chata Karolka
Frekvenčný list: 4851/0SFS/2012 zo dňa 14. mája 2012
- 2.12. Frekvencia: 104,9 MHz - Martin
Lokalita: Chata „Pod Kľačianskou Maguro“
Frekvenčný list: 4277/10/2002 zo dňa 6. mája 2002
- 2.13. Frekvencia: 90,0 MHz - Medzilaborce
Lokalita: vodáreň
Frekvenčný list: 1676/10/2007 zo dňa 4. apríla 2007
- 2.14. Frekvencia: 99,0 MHz - Michalovce
Lokalita: Hôrka
Frekvenčný list: 1674/10/2007 zo dňa 4. apríla 2007
- 2.15. Frekvencia: 90,7 MHz - Námestovo
Lokalita: Námestovo - Uhlisko
Frekvenčný list: 961/10/2003 zo dňa 25. augusta 2003
- 2.16. Frekvencia: 96,1 MHz - Nitra
Lokalita: Nitra - Borina
Frekvenčný list: 7783/10/2002 zo dňa 25. augusta 2003
- 2.17. Frekvencia: 104,8 MHz - Poprad
Lokalita: Malý Smolník
Frekvenčný list: 7156/10/2003 zo dňa 6. decembra 2003
- 2.18. Frekvencia: 105,8 MHz - Prešov
Lokalita: TVp Prešov
Frekvenčný list: 4279/10/2002 zo dňa 6. mája 2002
- 2.19. Frekvencia: 92,9 MHz - Prievidza - Silo
Lokalita: Prievidza - Silo
Frekvenčný list: 1861/10/2003 zo dňa 28. februára 2003
- 2.20. Frekvencia: 106,7 MHz - Rimavská Sobota
Lokalita: Bankov
Frekvenčný list: 1916/10/2007 zo dňa 17. apríla 2007
- 2.21. Frekvencia: 101,4 MHz - Rožňava
Lokalita: Dievčia skala
Frekvenčný list: 4852/0SFS/2012 zo dňa 14. mája 2012

2.22. Frekvencia: 91,1 MHz - Ružomberok
Lokalita: Úložisko
Frekvenčný list: 9462/10/2001 zo dňa 9. novembra 2001

2.23. Frekvencia: 92,8 MHz - Ružomberok
Lokalita: Mních
Frekvenčný list: 1681/10/2007 zo dňa 4. apríla 2007

2.24. Frekvencia: 88,5 MHz - Snina
Lokalita: Strážske
Frekvenčný list: 3255/10/2002 zo dňa 18. apríla 2002

2.25. Frekvencia: 92,4 MHz - Stropkov
Lokalita: Baňa
Frekvenčný list: 1679/10/2007 zo dňa 4. apríla 2007

2.26. Frekvencia: 105,5 MHz - Trenčín
Lokalita: Nad Oborou
Frekvenčný list: 9461/10/2001 zo dňa 8. novembra 2001

2.27. Frekvencia: 92,0 MHz - Žiar nad Hronom
Lokalita: Stará Kremnička
Frekvenčný list: 9117/10/2007 zo dňa 1. októbra 2007

2.28. Frekvencia: 92,7 MHz - Žilina - Zástranie
Lokalita: Straník
Frekvenčný list: 709/10/2002 zo dňa 31. januára 2002
?

3. Špecifikácia RDS:

Programová identifikácia PI

Identifikácia dopravného vysielania TP

?Alternatívne frekvencie AF

Typ programu PTY

Iné informácie o vysielaných sieťach EON

Identifikácia spôsobu dekódovania DI

Prepínač hudba/reč M/S

Textový kanál RT

Hodiny a dátum CT

Identifikácia dopravného hlásenia TA

Informácie pre prevádzkovateľa vysielacej siete

Číslo programu PIN

Meno programového okruhu PS

II. zamietla

Žiadosť účastníka konania, spoločnosti Rádio VIVA, a.s., Cukrovarská 145/3, Sereď, podľa § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodu, že na výzvu Rady nedoplnil v lehote do 14. mája 2012 k svojej žiadosti nasledovné náležitosti:

- zakladateľskú zmluvu, spoločenskú zmluvu alebo zakladateľskú listinu žiadateľa o licenciu.
- stanovy spoločnosti,
- doklady preukazujúce technické predpoklady na uskutočňovanie vysielania,
- výpis z obchodného registra, ktorý nesmie byť starší ako 30 dní,
- údaje a doklady o finančných zdrojoch, ktoré má žiadateľ o licenciu k dispozícii na vysielanie,
- doklady preukazujúce skutočnú možnosť získania prostriedkov uvedených v § 46 ods. 1 písm. e/

zákona č. 308/2000 Z.z., ich pôvod a zloženie.

III. zamietla

Podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. žiadosť žiadateľa Radio Play, s.r.o..

IV. zamietla

Podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. žiadosť žiadateľa VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o..

Podľa ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní sa vylučuje odkladný účinok opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu z dôvodu naliehavého všeobecného záujmu.

Rada takto rozhodla, keď na základe vyhodnotenia predložených žiadostí podľa kritérií stanovených v § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. dospela k záveru, že spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o., (projekt INFO Rádia) dôslednejšie napĺňa kritériá podľa § 47 písm. d/ a e/ zákona č. 308/2000 Z.z. (miera naplnenia ostatných kritérií uvedených v § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. bola pri všetkých žiadateľoch na rovnakej úrovni), a preto rozhodla o pridelení licencie požadovaných frekvencií tejto spoločnosti.

Napadnutým rozhodnutím Rada zároveň rozhodla o vylúčení odkladného návrhu opravného prostriedku proti svojmu rozhodnutiu z dôvodu, že odkladom výkonu tohto rozhodnutia by mohlo dôjsť k nenahraditeľnej ujme účastníka konania, ktorému bolo rozhodnutím Rady vyhovie, keďže I. výrok podlieha súdnemu prieskumu a II., III. a IV. výrok je možné napadnúť opravným prostriedkom na najvyššom súde a následne súdne konania by ohrozili efektívne využívanie frekvenčného aparátu, čo predstavuje naliehavý všeobecný záujem.

V predmetnej veci je nesporné, že Rada dňa 26. marca 2012 vyhlásila v zmysle zákona o vysielaní a retransmisii príslušné konanie o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie a to na frekvenciách, na ktorých vysielalo Rádio VIVA.

Napadnutým rozhodnutím Rady v zmysle bodu I. výrokovej časti udelila podľa § 48 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z.z. spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave licenciu č. R/117 na celoplošné rozhlasové terestriálne vysielanie odo dňa zániku oprávnenia súčasného vysielateľa na využívanie frekvencií uvedených v článku I ods. 6 napadnutého rozhodnutia, najneskôr však odo dňa 22. decembra 2013 a to za príslušných podmienok stanovených Radou vo výrokovej časti rozhodnutia.

V zmysle bodu IV. výrokovej časti rozhodnutia Rada podľa ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. zamietla žiadosť VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. a zároveň v zmysle ust. § 55 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní Rada vylúčila odkladný účinok opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu a to z dôvodu naliehavého všeobecného záujmu.

Podľa § 49 ods. 8 zákona o vysielaní proti rozhodnutiu Rady o zamietnutí žiadosti o licenciu môže účastník konania podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Rady. V odkaze zákonodarcu na bod 41 pod čiarou je odkaz na ust. §§ 250l až 250s Občianskeho súdneho poriadku. Z uvedeného potom vyplýva, že na konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa je potrebné aplikovať ustanovenia V. časti, tretej hlavy O.s.p., t.j. rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250h O.s.p., ak to povaha veci nevylučuje, môže ten, kto podáva opravný prostriedok, navrhnúť, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ustanovenie § 250c ods. 2 sa použije obdobne. Súd môže tomuto návrhu vyhovieť, ak by vykonaním napadnutého rozhodnutia bol zmarený účel jeho preskúmania.

Rada vo svojom rozhodnutí poukázala na to, že všetky doručené žiadosti účastníkov posúdila v súlade s ust. § 19 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. a s ust. § 46 a § 48 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a vzhľadom

k tomu, že žiadosti účastníkov konania neobsahovali všetky náležitosti uvedené v § 46 ods. 1 a 2 zákona č. 308/2000 Z.z., vyzvala ich na doplnenie žiadosti. Rada vyzvala Rádio VIVA, a.s. listom č. 2055/2012 na doplnenie jeho žiadosti doručenej Rade dňa 27. apríla 2012 o chýbajúce náležitosti a bola mu stanovená lehota do 14. mája 2012 s príslušným poučením o dôsledkoch nedoplnenia žiadosti vyplývajúcich z ust. § 49 ods. 2 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii. Žiadateľ Rádio VIVA, a.s. doplnil svoje podanie emailom zaevidovaným pod č. 2605/2012 dňa 11. mája 2012 avšak napriek výzve podľa Rady nedoložil všetky požadované náležitosti a to:

- zakladateľskú zmluvu, spoločenskú zmluvu alebo zakladateľskú listinu žiadateľa o licenciu, stanovenej spoločnosti,
- navrhovaný spôsob organizačného zabezpečenia vysielania,
- doklady preukazujúce technické predpoklady na uskutočnenie vysielania,
- výpis z obchodného registra nie starší ako 30 dní,
- údaje a doklady o finančných zdrojoch, ktoré má žiadateľ o licenciu k dispozícii na vysielanie,
- doklady preukazujúce skutočnú možnosť získania prostriedkov uvedených v § 46 ods. 1 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z., ich pôvod a zloženie.

Následne Rada pozvala účastníka konania Rádio VIVA, a.s. na ústne pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 14. mája 2012 v sídle Rady, kde mal možnosť zástupca účastníka oboznámiť Radu sa svojou žiadosťou a objasniť dôvody, pre ktoré žiada o licenciu na rozhlasové vysielanie. Konateľ žiadateľa neposkytol Rade žiadne relevantné informácie o finančných zdrojoch žiadateľa na vysielanie a efektívne využívanie frekvenčného spektra a sám uznal, že nedodanie dokladov ho diskvalifikuje z výberového konania. Žiadne dokumenty tvoriace účtovníctvo Rádía Viva, a.s. neboli Rade predložené. Účastník konania popísal vo svojom vyjadrení spôsob zabezpečenia vysielania, nepredložil však žiadne doklady preukazujúce technické predpoklady na uskutočnenie vysielania a preto Rada jeho žiadosť podľa § 49 ods. 2 písm. b/ zákona o vysielaní zamietla pre nedodanie náležitostí podľa § 46 ods. 1 a 2 zákona o vysielaní.

Čo sa týka žiadateľa CORPORATE LEGAL, s.r.o., tak na základe výzvy Rady doplnil žiadateľ svoje podanie o programovú skladbu, príslušným projektom a dokumentmi (úverový príslub, potvrdenie zostatku na účte a nájomnú zmluvu).

Čo sa týka žiadateľa Radio Play, s.r.o., tak na základe výzvy Rady tento účastník doplnil svoje podanie o žiadané náležitosti listom v plnom rozsahu.

Čo sa týka žiadateľa VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o., tak na základe výzvy Rady doplnil tento žiadateľ ďalšie žiadané náležitosti a to listom zaevidovaným pod č. 2631/2012 doručeným Rade dňa 14. mája 2012 (lehota na doplnenie náležitosti mu bola stanovená do 14. mája 2012). následne Rada skonštatovala, že žiadosti účastníkov CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o., VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. boli predložené a doplnené Rade podľa zákona a pozvala žiadateľov na ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 14. mája 2012 v sídle Rady a dala im možnosť oboznámiť Radu so svojimi žiadosťami a objasniť dôvody, pre ktoré žiadajú o licenciu na rozhlasové vysielanie a poukázala na jednotlivé prezentácie účastníkov konania z ústneho pojednávania.

Rada na zasadnutí dňa 15. mája 2012 vyhodnotila všetky podklady pre rozhodnutie, ktorými boli doručené žiadosti, údaje a závery z verejného vypočutia - ústnych pojednávaní, pričom Rada brala do úvahy i údaje a skutočnosti všeobecne známe a známe Rade z jej úradnej činnosti. Súčasťou podkladov, na základe ktorých rozhodovala, bol aj predložený odborný posudok ohľadom plánovaného pokrytia územia a obyvateľstva na osídlenom území a uviedla, že hodnotila žiadosti jednotlivých účastníkov konania podľa kritérií uvedených v ust. § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. a pri posúdení predpokladov zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov v zmysle § 47 písm. a/, ktoré sú základným prvkom duálneho vysielania zavedeného v Slovenskej republike by podľa Rady udelením licencie o frekvencii ktorémukoľvek so žiadateľov (okrem Rádio VIVA, a.s.) bola zachovaná pluralita informácií a mediálnych obsahov. Pri vyhodnocovaní jednotlivých žiadostí žiadateľov dbala Rada o to, aby jej rozhodnutím boli vytvorené predpoklady na zachovanie plurality informácií a mediálnych obsahov a aby

rozhodnutie vychádzalo z procesne a skutkovo správnych zistení a pri svojom rozhodovaní uplatnila Rada správnu úvahu dbajúc na to, aby nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a v danom prípade bolo rozhodovanie Rady obmedzené iba na možnosť udelenia licencie alebo zamietnutia žiadosti o udelenie licencie. Čo sa týka prehľadnosti vlastníckych vzťahov žiadateľov o frekvencie a prehľadnosť o dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania podľa ust. § 47 písm. b/ a c/ zákona č. 308/2000 Z.z. mala Rada tieto skutočnosti zistené zo žiadostí o udelenie licencie a z vyjadrení účastníkov konania v rámci ústnych pojednávaní.

Rada ďalej uviedla, že spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o. preukazovala svoje finančné zdroje určené na vysielanie potvrdením z banky o stave na účte a úverovým príslubom. Prílohou jej žiadosti boli aj súvaha, výkaz ziskov a strát a poznámky k účtovnej závierke za rok 2011. Na technickom zabezpečovaní vysielania sa má podieľať spoločnosť Towercom, a.s., čo žiadateľ doložil Zmluvou o budúcej zmluve (ktorej predmetom bolo stanovenie podmienok, za ktorých spoločnosť Towercom, a.s. uzavrie so žiadateľom Zmluvu o poskytovaní verejných služieb - prenos rozhlasovej programovej služby prostredníctvom analógovej terestriálnej siete). Zabezpečenie priestorov na vysielanie účastník konania preukazoval predloženou Nájomnou zmluvou so spoločnosťou Towercom, a.s..

Spoločnosť VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o., preukazovala finančné zdroje určené na vysielanie výpisom z účtu a vyhlásením o finančných zdrojoch. Prílohou jej žiadosti boli aj daňové priznanie, súvaha a výkaz ziskov a strát za rok 2011. Na technickom zabezpečení vysielania sa podľa predloženého pv rehlásenia má podieľať spoločnosť MediaEast s.r.o., Košice. Priestory na vysielanie bude mať účastník konania na základe predloženého Príslubu na zabezpečenie vysielacej infraštruktúry zabezpečené prostredníctvom spoločnosti TAM ART PRODUCTIONS, s.r.o.

Spoločnosť Radio Play, s.r.o. preukazovala svoje finančné zdroje určené na vysielanie potvrdením o stave na účte. Ďalšie finančné prostriedky mal účastník konania získať od zahraničného investora. Žiadateľ v dokumente čestne prehlásenie uviedol, že disponuje prostriedkami na finančné zabezpečenie štartu a chodu Rádia PLAY, s.r.o. na obdobie 2 rokov od začiatku vysielania nezávisle od príjmov z predaja reklamy v danom období. Z technického hľadiska sa na zabezpečení vysielania mala podieľať spoločnosť EXPRES NET, a.s..

Žiadatelia do budúcnosti rátali pri prevádzke programových služieb aj s príjmami z reklamy, resp. s príjmami z podnikania pri zabezpečení prípravy, šírenia a výroby rozhlasovej programovej služby.

Z uvedeného vyplýva, že deklarované finančné zdroje určené na vysielanie (či už uvádzané ako suma aktuálne k dispozícii, alebo vo forme už dojednaného servisu, resp. budúcich očakávaných príjmov) nevykazovali známky podvodne získaných zdrojov, resp. zdrojov, ktoré by vzbudzovali podozrenie o ich dôveryhodnosti, a v ktorých by nebola zabezpečená priehľadnosť. Rada dospela k záveru, že na základe predloženého a deklarovaného finančného krytia sú žiadatelia CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. schopní dosiahnuť základné zabezpečenie vysielania.

Pri posudzovaní vyváženosti programových skladieb navrhovaných účastníkmi konania vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté v zmysle ustanovenia § 47 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z., je potrebné konštatovať, že pre projekty účastníkov konania CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. bolo charakteristické, že svojou programovou skladbou vytvárali alternatívu programovým službám z hľadiska územného rozsahu porovnateľných komerčných vysielateľov. Ich cieľom nebolo zmeniť vysielanie súčasného Rádia VIVA (vysielaného na základe licencie č. R/70) a poslucháčsku základňu, ale nadviazať na jeho úspešný projekt, čoho vyjadrením sú aj predložené programové skladby.

Vyváženosť programových skladieb bola posudzovaná podľa jednotlivých programových typov vo vysielaní, do ktorých sa jednotlivé programy zaraďujú, nakoľko táto najlepšie preukazuje rozmanitosť informácií a spôsobov ich spracovania vo vysielaní.

Na základe vyššie uvedených skutočností a predložených žiadostí Rada na svojom zasadnutí dňa 15.5.2012 pristúpila k vyhodnoteniu všetkých podkladov a posúdeniu miery naplnenia kritérií uvedených v § 47 zákona číslo 308/2000 Z.z. Následne prijala Rada dňa 15.5.2012 vyššie označené rozhodnutie ktorým udelila licenciu R/ 117 a predmetné frekvencie žiadateľovi CORPORATE LEGAL a zároveň zamietla v žiadosti ostatných žiadateľov.

Proti tomuto rozhodnutiu bol podaný opravný prostriedok a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom číslo 2SŽ/17/2012 rozhodol o zrušení rozhodnutia Rady, pričom konštatoval vady konania spočívajúce v rozhodovaní člena Rady, pri ktorom vznikla pochybnosť po jeho nepredpojatosti, ďalej vo vade konania spočívajúcej v porušení procesných práv spoločnosti VIVA PRODUCTION HOUSE a v nedostatočnom a neúplnom zistení skutkového stavu.

Rozhodnutím číslo R/117/2013 zo dňa 3.12.2013, Rada opätovne posúdila žiadosti o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie doručené Rade účastníkmi konania CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o., Rádio VIVA, a.s. a VIVA PRODUCTION HOUSE s.r.o. a po posúdení podkladov potrebných pre rozhodnutie Rada podľa § 48 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z.z. udelila licenciu č. R/117 spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o., Mestská 1, Bratislava na multiregionálne rozhlasové terestriálne vysielanie odo dňa zániku oprávnenia súčasného vysielateľa na využívanie frekvencií uvedených v článku I odsek 6, najneskôr však odo dňa 22. decembra 2013. Rada zároveň zamietla žiadosť ostatných žiadateľov o pridelenie licencie.

V odôvodnení rozhodnutia Rada predovšetkým postupujúc v intenciách zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu odstránila vytknuté nedostatky:

- a) skonštatovala že Ing. R. G. sa nezúčastnil rozhodovania vo veci ako člen Rady, nakoľko podľa názoru Najvyššieho súdu vznikli pochybnosti o jeho nepredpojatosti,
- b) odstránila námietku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky že správny orgán sa neumožnil navrhovateľom vyjadriť k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie, v dôsledku čoho v ďalšom konaní Rada neakceptovala doplnenie žiadostí o licenciu účastníkmi konania o nové náležitosti, ale len vyjadrenia k už predloženým náležitostiam a vyzvala všetkých účastníkov konania na vyjadrenia predloženým dokladom,
- c) skonštatovala, že námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia znamená pre Radu doplniť odôvodnenie svojho rozhodnutia vo vzťahu k posúdeniu technickej, organizačnej a ekonomickej pripravenosti žiadateľov, s prihliadnutím na vysporiadanie sa so skutočnosťami, ktoré v zrušujúcom rozsudku uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako napríklad zabezpečenie technických prostriedkov na vysielanie, predchádzajúca činnosť už vysielajúcich subjektov, zmluvné zabezpečenie predpokladov k zahájeniu vysielania, výška základného kapitálu, štruktúra prostriedkov vyčlenených na investície do vysielania a tak ďalej. Rada poukázala na to, že s prihliadnutím na § 49 ods. 2 písm. b/ zákona číslo 308/2000 Z.z., môže pri posudzovaní splnenia náležitosti zohľadniť len to, či predmetné skutočnosti boli uvedené v žiadosti o udelenie licencie a či boli predložené doklady uvedené zákone. Rada v tejto fáze výberového konania neporovnáva, ktorý subjekt naplnil tieto náležitosti lepšie. Ako vyplynulo z výroku rozhodnutia spoločnosť a Rádio VIVA, a.s., nepredložilo viaceré náležitosti uvedené v paragrafe 46 ods. 1 písm. e/ zákona číslo 308/2000 Z.z., čo bol dôvod pre zamietnutie jej žiadosti. Ostatní žiadatelia preukázali predpoklady na riadne začatie a uskutočňovanie vysielania zabezpečené na zmluvnom základe. Žiadatelia s výnimkou žiadateľa Rádio VIVA neboli predtým vysielateľmi, preto nie je možné posudzovať dodržiavanie licenčných podmienok alebo právnych predpisov v tejto oblasti. Tak isto z hľadiska posúdenia otázky organizačnej pripravenosti Rada skonštatovala, predloženie náležitosti podľa § 46 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 písm. f/ zákona číslo 308/2000 Z.z. všetkými spoločnosťami mimo Rádía VIVA, a ktoré zároveň predložili aj doklady o finančných zdrojoch.

Rada na svojom zasadnutí dňa 3.12.2013 vyhodnotila všetky podklady pre rozhodnutie, pričom dbala na to, aby jej rozhodnutím boli vytvorené predpoklady na zachovanie plurality informácií a mediálnych obsahov, a aby rozhodnutie vychádzalo z procesne a skutkovo správny zistení. Dbala nato, aby pri uplatnení správnej úvahy nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. V danom prípade bolo

rozhodovanie obmedzené iba na možnosť udelenia licencie (pridelenia frekvencie alebo zamietnutia žiadosti o udelenie licencie) pridelenie frekvencie. Pri rozhodovaní Rada prihliadala na všetky kritéria uvedené v ustanovení § 47 zákona číslo 308/2000 Z.z..

Po prihladnutí na kritéria stanovené v paragrafe 47 ods. 1 zákon o vysielaní a retransmisii Rada videla rozdiely do ponuky jednotlivých žiadateľov pri posudzovaní prínosu žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vyvážení programových skladieb navrhovaných účastníkmi konania vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté a uprednostnila účastníka konania, spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o. Dôvodom ?pridelenia frekvencií tomuto žiadateľovi bola skutočnosť, že kritérium vyvážení navrhovanej programovej skladby vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb (vzhľadom na celoslovenské pokrytie, resp. pokrytie väčšiny plochy osídleného územia a obyvateľstva žijúceho na osídlenom území pri vysielaní na pridelených frekvenciách, boli navrhované programové skladby porovnávané s existujúcimi najväčšími komerčnými vysielateľmi a programovými službami Slovenského rozhlasu) v porovnaní s návrhom programových skladieb účastníkov konania, spoločností Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o..

K uvedenému Rada dospela na základe nasledovných vyhodnotení:

- programová služba INFO Rádio, žiadateľa spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. má ambíciu naplňovať očakávania poslucháčov nielen programami zameranými na hudbu, ale aj publicistickými témami so sociálnou, zdravotnou a pracovnou tematikou. Podľa predloženého projektu, má mať vo vysielaní INFO Rádía významný priestor (v porovnaní s konkurenciou) hovorené slovo. Vysielateľ napr. plánuje s určitými obmenami zaviesť aj vysielanie programu Čierna skrinka známeho z vysielania Rádía TWIST, ktorý má mať formu ostanej publicistiky ("Relácie známe elite ako Čierna skrinka z legendárneho Rádía Twist by Rádio Inforadio renovovalo, keďže si myslí, že problémy Slovákov sa dnes kopia, a je málo miest - ľudí, ktoré sa zaujímajú a riešia ich problémy. Neutíchajúca popularita TV Markíza Lampáreň je dobrým príkladom"). Táto obsahová náplň INFO Rádía je v súlade s jeho zameraním na recipientov vo veku 30 - 60 rokov, ktorí očakávajú v rozhlasovom vysielaní tematicky rozmanitejšie programy venujúce sa aktuálnemu dňu. Z predloženej programovej skladby je zrejmý v projekte deklarovaný význam hovoreného slova, ktoré má v prípade cieľovej skupiny 30 - 60 rokov veľký význam.
- Rada porovnala predložené programové skladby s existujúcou ponukou z hľadiska územného rozsahu porovnateľných vysielateľov. Pri porovnaní s programovými typmi Rádía EXPRES je zrejmé, že táto programová služba má rozsiahle zastúpenie programového typu ostatný program a v určitej miere je zastúpené spravodajstvo a ostatná publicistika. Programová služba FUN RADIO je vzhľadom na vysoký podiel zábavných programov a hudobných programov výrazne orientovaná na mladšie ročníky a má takmer nulovú tendenciu riešiť serióznejšie problémy (má nulové zastúpenie publicistických programov). Programová služba Jemné Melódie je rovnako ako predchádzajúce rádiá primárne hudobným rádiom s vysokým podielom hudobných programov (98,5 %). Ďalším programovým typom zastúpeným v jej vysielaní je spravodajstvo. Obdobne je na tom aj programová služba Europa 2 (akurát s ešte menším podielom spravodajstva). Rozmanitosť programových typov vykazuje aj programová skladba Rádía Lumen, pri jeho hodnotení však nemožno zabudnúť na jeho orientáciu na vieru. Z predložených programových skladieb a programových typov účastníkov konania Rada zistila, že programová skladba INFO Rádía a Rádía PLAY vykazuje zastúpenie najväčšieho množstva programových typov (v ich vysielaní sú zastúpené programy všetkých typov s výnimkou detských programov). Miera naplnenia posudzovaného kritéria je však vyššia v prípade INFO Rádía, nakoľko má oproti Rádiu PLAY vyšší podiel spravodajských programov, publicistických programov a náboženských programov, teda programov, ktoré v najvyššej miere naplňujú očakávania cieľového publika a ktorých zastúpenie vo vysielaní veľkých komerčných vysielateľov v takom rozsahu, v akom to deklarovala spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o., chýba (s výnimkou spravodajských programov vo vysielaní Rádía EXPRES a programových typov vo vysielaní Rádía Lumen). Vo vysielaní INFO Rádía sú zastúpené vo vyššej miere ako v prípade Rádía PLAY aj literárno-dramatické programy a zábavné programy. Vzhľadom na zastúpenie ostatného programu (zmes hudby a hovoreného slova) je však zrejmé, že vysielanie INFO Rádía nekopíruje vysielanie programových služieb Slovenského rozhlasu, ktoré majú nižšie zastúpenie hudobnej zložky (s výnimkou Rádía FM).

Pri posudzovaní kritéria podľa ustanovenia § 47 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. - prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme Rada vzala na vedomie tieto skutočnosti:

- účastník konania CORPORATE LEGAL, s.r.o. má deklarovaný podiel programov spravodajstvo vo výške 7,96 %,
- podiel spravodajských programov účastníka konania Radio Play, s.r.o. predstavuje 7,47%,
- spoločnosť VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. deklaruje zastúpenie spravodajstva vo výške 7,0 %.

Všetci žiadatelia sa líšia aj v ostatných programových skladbách.

Pri posudzovaní prínosu žiadateľa o licenciu/pridelenie frekvencií vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme (§ 47 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z.) Rada dospela k záveru, že v porovnaní s návrhom programových skladieb účastníkov konania, spoločností Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o., účastník konania spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o. toto kritérium naplňa dôslednejšie, a je najviac vyvážená vo vzťahu k už neexistujúcej v ponuke programových služieb, pôsobiach na území, ktoré má byť pokryté vysielaním žiadateľa.

Skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu (pridelenie frekvencií) nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu v zmysle ustanovenia § 47 písm. t/ zákona č. 308/2000 Z.z., mala Rada hodnoverne preukázať pri účastníkoch konania CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o., nakoľko do doby rozhodovania o udelení licencie/pridelení frekvencií účastníkom konania Rada neobdržala žiadne rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, ktorý je v zmysle ustanovenia § 14 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže ústredným orgánom štátnej správy na ochranu a podporu súťaže.

Z predložených údajov ako aj z informácií, ktorými disponuje Rada z titulu svojej úradnej činnosti, je zrejmé, že pridelením frekvencií ktorémukoľvek zo žiadateľov CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. by ani jeden z nich nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 136/2001 Z.z., nakoľko vysielanie ostatných rozhlasových vysielateľov by tvorilo alternatívu pre poslucháčov k ich vysielaniu (vzhľadom na počet rozhlasových programových služieb si jednotlivé kategórie divákov, na ktorých by malo byť cieľené vysielanie žiadateľov, môžu nájsť svoju alternatívu), a tak nemôže získať dominantné postavenie vo vzťahu k poslucháčom a tým ani k predaju reklamného priestoru.

Pri posudzovaní kritéria v zmysle ustanovenia § 47 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb a ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu (pridelenie frekvencií) právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou, Rada považuje toto kritérium u účastníkov CORPORATE LEGAL, s.r.o., Radio Play, s.r.o. a VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. za naplnené v rovnakej miere, nakoľko žiadateľmi o licenciu (pridelenie frekvencií) neboli osoby so zahraničnou majetkovou účasťou.

Na základe uvedeného hodnotenia predložených žiadostí podľa kritérií stanovených v § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada dospela k záveru, že spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o. (projekt INFO Rádia) dôslednejšie naplňa kritériá podľa § 47 písm. d/ a e/ zákona č. 308/2000 Z.z. (miera naplnenia ostatných kritérií uvedených v § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. bola pri všetkých žiadateľoch na rovnakej úrovni), a preto rozhodla o pridelení licencie a požadovaných frekvencií tejto spoločnosti.

Proti rozhodnutiu Rady podal v zákonnej lehote opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Rady ako nezákonné zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie.

Navrhovateľ uviedol, že Najvyšší súd položil dôraz na to, že licenčné konanie nemá byť len formálnym sprievodcom vopred predznamenaného rozhodnutia, ale jeho výsledok má byť vecne podložený a

vyargumentovaný záver, že uchádzač, ktorý uspel je pripravený vysielanie zabezpečiť a prečo je to schopný urobiť lepšie, ako ostatní uchádzači. Napadnuté rozhodnutie z hľadiska podstaty a obsahu sa nelíši od predchádzajúceho zrušeného rozhodnutia odporcu. Odporca aj napriek skutočnosti, že mal z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ zabezpečuje niektoré činnosti spojené s vysielaním súčasného Rádia VIVA nezohľadnil túto skutočnosť v rámci hodnotenia splnenia kritérií technickej pripravenosti, hoci v skutočnosti mala za známe a preukázané že navrhovateľ podniká v oblasti rozhlasového vysielania a bol kľúčovým subjektom pri v doterajšom vysielaní pričom disponuje reálnymi a praktickými skúsenosťami s vysielaním. Odporca pri presadzovaní technickej pripravenosti nezohľadnil aj to, že navrhovateľ predložil plán svojej činnosti opretý o predchádzajúcu dlhoročnú účinnosť v oblasti rozhlasového vysielania, z ktorého je zrejma praktická skúsenosť navrhovateľa s vysielaním. Navrhovateľ disponuje dostatočným a kvalifikovaným personálom na zabezpečenie vysielania všetkých programových služieb a nezohľadnil ani možnosť kontinuity vysielania vrátane jeho kvality. Odporca nevyhodnotil ekonomickú pripravenosť žiadateľov čo do výšky základného kapitálu, jeho štruktúry a prostriedkov vynaložených na investíciu do vysielania a nezhodnotil ako bude žiadateľ schopný financovať vysielanie v ďalších rokoch za jeho bežnej prevádzky a z akých zdrojov. Ďalej odporca absolútne rezignoval na hodnotenie subjektu žiadateľov z pohľadu i doterajšieho fungovania. Je teda otáznne ako mohol odporca dospieť k záveru že víťazný žiadateľ aj reálne naplní sľub jeho očakávania prezentované v konaní.

V danom prípade podľa navrhovateľa sa odporca odvolával na možnosť voľnej úvahy, tá však musí byť založená na správnom zistení skutkového stavu, v súlade s právnymi predpismi, riadne odôvodnená a musí byť podporená v logickými argumentmi. Táto úvaha tak ako ju prezentoval odporca však bola arbitrárna. Napadnuté rozhodnutie je z tohto dôvodu potrebné považovať pre nedostatok dôvodov za nepreskúmateľné. Odporca rozlíšil medzi uchádzačmi v podstate hlavne na základe sľubovanej programovej skladby vysielania, teda na základe skutočností ktoré z povahy veci nemohol overiť.

Ďalej navrhovateľ namietal aj neurčitosť výroku napadnutého rozhodnutia keď, v napadnutom rozhodnutí absentujú údaje o osobách, ktoré majú účasť na základnom imaní vysielateľa s licenciou, alebo podiel na hlasovacích právach vysielateľa s licenciou, ako aj údaje o štatutárnych orgánov a kontrolných orgánoch vysielateľa s licenciou.

Vzhľadom na uvedené žiadal aby Najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil, vrátil vec vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania.

Zároveň žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal uznesenie, ktorým by odložil vykonateľnosť rozhodnutia Rady č. R/117/2013 zo dňa 3.12.2013, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia Rady zo dňa 16.12.2013 uviedol, že žalovaný flagrantne nerešpektoval záväzný právny názor udelil licenciu spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. ktorá nemá žiadne skúsenosti ani predpoklady na rozhlasové vysielanie a napriek tomu bola Radou uprednostnená jeho žiadosť pred žiadosťou navrhovateľa, ktorý má viacročné skúsenosti so zabezpečovaním rozhlasového vysielania Rádia VIVA a ním predpokladané parametre žiadosti je spôsobilý garantovať. Navrhovateľ poukázal na to, že konanie o udelenie licencie na terestriálne rozhlasové vysielanie sa začína najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti licencie doterajšieho vysielateľa (§ 48 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii) čo je podľa neho dostatočne dlhá doba na riadny priebeh správneho konania s rešpektovaním všetkých práv účastníkov konania. Rada si mohla zvoliť aj včasnejšie začatie konania, ak má obavu o včasné ukončenie správneho konania, čím by zároveň postupovala s odbornou starostlivosťou, akú jej zveruje zákon a podľa navrhovateľa zanedbanie povinností zo strany Rady, nemôže byť na ujmu procesných práv garantovaným účastníkom konania správnym poriadkom a už vôbec to neodôvodňuje mimoriadne okolnosti, ktoré by boli dôvodom na pozastavenie suspenzívneho účinku opravného prostriedku. Vylúčením odkladného účinku opravného prostriedku Rady uprednostnila záujmy len jedného účastníka konania a zohľadnila len jeho ekonomické záujmy, keď zohľadňovala, že odkladom vykonateľnosti by spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. vznikla nenahraditeľná ujma. Navrhovateľ má za to, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia vzniká ujma aj navrhovateľovi, pretože vzhľadom na závažnosť pochybení a porušení práv navrhovateľa nemá navrhovateľ efektívnu

možnosť zamedziť aplikácii potenciálne nezákonného rozhodnutia. Spoločnosť CORPORATE LEGAL, s.r.o. podľa navrhovateľa neutrpí odkladom vykonateľnosti žiadnu ujmu, pretože jej právne a ekonomické postavenie sa nijako nezmení. Naopak, v prípade, že bude napadnuté rozhodnutie okamžite vykonateľné a následne by bolo zrušené ako nezákonné, môže podľa navrhovateľa vzniknúť Slovenskej republike značná škoda, keď vo veci konala prostredníctvom odporcu. Navyše vykonaním napadnutého rozhodnutia by bol zmarený účel jeho preskúmania, ktoré je svojvoľné a vydané na úkor práv ostatných účastníkov konania a preto sú splnené zákonné predpoklady pre odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného.

Uznesením zo dňa 17.12.2013 číslo konania 5Sž/27/2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel navrhovateľovi a odložil vykonateľnosť rozhodnutia odporcu do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Podaním zo dňa 23.12.2013 navrhovateľ žiadal o doplnenie uznesenia o odklade vykonateľnosti s tým že odporca je povinný až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej strpieť vysielanie navrhovateľa na frekvenciách, ktoré sú predmetom výberového konania odporcu. Najvyšší súd rozhodnutím zo dňa 21.8.2014 toto konanie zastavil, nakoľko podľa názoru Najvyššieho súdu, súd v správnom súdnictve nemôže konať a rozhodovať o uložení inej povinnosti, alebo o priznaní iného práva, ktoré je predmetom konania v správnom konaní, pretože súd v správnom súdnictve nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov správneho konania, ale formou preskúmavania zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, rozhoduje len o tom, či o týchto právach, v alebo povinnostiach bolo rozhodnuté v súlade so zákonom. Konanie v správnom súdnictve preto vydanie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 O.s.p. vylučuje. Súd o takomto návrhu nemôže konať a rozhodnúť, preto je namieste konanie o takomto návrhu zastaviť, pretože nie sú splnené podmienky pre konanie, pričom odstránenie nedostatkov brániacich prejednaniu takéhoto návrhu účastníka konania je z povahy veci vylúčené.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca podaniami zo dňa 7.1.2014 a 29.10.2014 pričom konštatoval, že nie je možné akceptovať tvrdenie navrhovateľa, že vo svojom rozhodovaní nebral do úvahy zrušujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu. Naopak v rozhodnutí sa zaoberal všetkými náležitosťami predkladanými žiadateľmi o licenciu podľa § 46 zákona číslo 380/2000 Z.z., a tieto hodnotil z hľadiska toho, či preukazujú skutočnosti požadované zákonom. Rada posudzovala mieru, akou boli náležitosti žiadosti predkladanými dokladmi naplnené, keďže je zrejmé, že každý žiadateľ musí predkladať také náležitosti, ktoré budú preukazovať v zákone požadované skutočnosti bez ohľadu na to, aké náležitosti predložili iní žiadatelia a úlohou rady bolo iba posúdiť, či doklady za účelom preukázania zabezpečenia pripravenosti ktoré žiadatelia predkladali, boli dostačujúce na preukázanie skutočností požadovaných zákonom. Odporca je presvedčený, že postupoval v súlade so záväzným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a aplikoval ho tak, ako ide platnou právnou úpravou na to oprávnený. Nie je možné pripustiť výklad zrušujúceho rozsudku podsúvaný navrhovateľom tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky mal naznačiť výsledok hodnotenia predkladaných náležitostí, keďže rozhodovanie o tom či žiadatelia o licenciu predložili náležitosti požadované zákonom, je výlučným oprávnením odporcu a toto rozhodovanie bolo v preskúmanom prípade vykonané v súlade s platnou právnou úpravou. Najvyšší súd v zrušujúcom rozsudku vymenoval skutočnosti, ktorými sa mal odporca v rozhodnutí vysporiadať, neuviedol však, aký má byť výsledok ich hodnotenia. Z argumentácie navrhovateľa vyplýva, že jediným dôvodom prečo si odporca nemal splniť svoju povinnosť materiálne skúmať technickú pripravenosť je ten, že konštatoval že práve technická pripravenosť navrhovateľa na vysielanie je najlepšia.

Čo sa týka argumentácie navrhovateľa, že rozhodnutie Rady neobsahuje základné náležitosti uvedené v § 47 zákona o vysielaní, odporca uviedol, že pri posudzovaní žiadosti spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. a ani pri posudzovaní žiadostí ostatných žiadateľov nedošlo z jej strany k pochybeniam. Podľa Rady sa navrhovateľ mylí, keď uvádza, že Rada má posudzovať mieru naplnenia náležitostí žiadostí predkladaných v licenčnom konaní podľa § 46 ods. 1, 2 a 5 zákona o vysielaní a retransmisii. Z § 46 ods. 1, 2 a 5 v spojení s § 49 ods. 2 písm. b/ zákona o vysielaní vyplýva, že Rada nemôže posudzovať

mieru naplnenia náležitostí v žiadostiach o licencie, ale len to, či tieto náležitosti boli splnené - teda či predpísané náležitosti boli predložené a preto tieto tvrdenia navrhovateľa Rada považuje za účelové.

Odporca sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v zrušujúcom rozsudku a svoj záver o naplnení požiadavky technickej pripravenosti všetkých žiadateľov odôvodnil tým, že všetci žiadatelia predložili doklad o tom, že sa zaväzujú v prípade získania licencie šíriť signál programových služieb. Vo vzťahu k technickému zabezpečeniu šírenia signálu predložili všetci žiadatelia dokumenty obdobného charakteru.

Záver, že ide objektívnu skutočnosť že navrhovateľ nebol predtým vysielateľom, hoci pôsobil v oblasti rozhlasového vysielania, z tejto činnosti mu nevznikali vo vzťahu k Rade k žiadne práva a povinnosti nie je formalistický, ide objektívnu skutočnosť a, hoci navrhovateľ považuje pôsobenie pre spoločnosť Rádio VIVA, a.s. za záruku úspechu vo pri výbere, je to len jeho hodnotenie. Ak by sa mala otázka kvality, stability budúceho úspechu hodnotiť z tohto pohľadu nebolo by to zrejme pre navrhovateľa pozitívne. Spoločnosť Rádio VIVA, a.s. bola notorickým nevyužívateľom pridelených frekvencií, opakovane sa zmietať rôznych problémoch, ktoré medzi sebou mali akcionári a ich veritelia, ktoré vyústili až do vyhlásenia konkurzu a vzhľadom na jednu z najväčších pokrytí zo slovenských rádii dosahovala slabú počúvateľnosť.

Námietka, že nájomná zmluva so spoločnosťou Tovercom, a.s. nepreukazovala oprávnenie víťazného žiadateľa na nadobudnutie techniky potrebnej na vysielanie nie je pravdivá. Odporca túto nájomnú zmluvu nepovažoval za doklad preukazujúci technické predpoklady na začatie na ďalšie uskutočňovanie vysielania. Pri posudzovaní technickej pripravenosti bolo posudzované zabezpečenie šírenia programovej služby na pridelených frekvenciách. Víťaz súťaže spustil testovaciu vysielanie avšak pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, už nemohol začať naplno využívať pridelené frekvencie. Odporca vo vzťahu ku žiadosti navrhovateľa dospel k záveru, že náležitosti, ktoré predložil, preukazujú organizačné predpoklady na začatie a ďalšie uskutočňovanie vysielania, to však nebránilo prijatiu záveru, že aj žiadosti ďalších žiadateľov preukazovali pripravenosť na vysielanie z hľadiska organizačných predpokladov.

Je pravdou, že víťaz súťaže neuviedol konkrétne obsadenie postov deklarovanej organizačnej štruktúry, avšak pre preukázanie organizačnej pripravenosti to ani nebolo nevyhnutné, keďže nespochybniteľné že zákonodarcu poskytol úspešným žiadateľom priestor na spustení vysielania v lehote 360 dní. Napokon aj navrhovateľ iba deklaroval personálne obsadenie, ale nepreukázal ho zmluvne. Zákon nepožaduje aby žiadatelia preukázali schopnosť okamžite začať vysieľať na pridelených frekvenciách. Časový priestor na spustenie vysielanie poskytnutý víťazovi súťaže vyplýva priamo zo zákona a nezávisí od rozhodnutia odporcu.

V súvislosti s otázkou ekonomickej pripravenosti odporca poukázal nato, aké prostriedky mali jednotliví žiadatelia určené na vysielania, pričom zohľadnil aj to, že navrhovateľ už pôsobil v oblasti rozhlasového vysielania a to najmä v súvislosti s námietkami o jeho zadlženosti, ktorej nevyvrátil ani samotný navrhovateľ. Poukazovanie navrhovateľa na základné imanie víťazom súťaže je absolútne účelové, pričom v čase podania žiadosti mal aj navrhovateľ základné imanie iba na úrovni 5000 euro, pričom z ničoho nevyplýva, že uvedené základné imanie navrhovateľa bolo určené na financovanie vysielania.

Vzhľadom na uvedené odporca žiadal aby súd návrh zamietol.

Účastník konania v 1/ rade CORPORATE LEGAL, s.r.o. vo v svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2014 uviedol, že opravný prostriedok podľa jeho názoru môže smerovať len proti neplatnému rozhodnutiu odporcu o zamietnutí žiadosti navrhovateľa. Rozhodnutie o udelení licencie možno napadnúť len správnou žalobou, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne a miestne príslušný rozhodovať len o opravnom prostriedku proti výroku o zamietnutí žiadosti navrhovateľa. Krajský súd v Bratislave je vecne a miestne príslušný rozhodovať o v žalobe proti výroku rozhodnutia o udelení licencie. Navrhovateľ si jedným podaním nemôže uplatňovať opravný prostriedok a zároveň aj žalobu proti

odporcovi.

Ďalej poukázal na to, že, hoci navrhovateľ poukazoval na nedostatočné technické, ako aj finančné zabezpečenie úspešného žiadateľa, on sám nebol schopný zabezpečiť vysielanie na všetkých frekvenciách ktoré boli predmetom rozhodovania. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť že, navrhovateľ navýšil základné imanie, pretože táto skutočnosť bola oznámená až po uplynutí lehoty na doplnenie žiadosti a nijako nesúvisí s výškou finančných zdrojov, ktoré má navrhovateľ ako žiadateľ o licenciu k dispozícii na vysielanie. Navrhovateľ totiž zámerne zamieňa pojmy ako základné imanie, kapitál a finančné krytie projektu. Zákon o vysielaní a retransmisii však tieto pojmy ako náležitosti žiadosti rozlišuje.

Navrhovateľ neustále označuje úspešného žiadateľa „za schránkovú firmu“, avšak tento je na rozdiel od navrhovateľa fungujúcou spoločnosťou, napriek tomu že má jedného spoločníka a konateľa. Postavenie štatutárneho orgánu a počet spoločníkov však nevypovedá o počte zamestnancov a schopnosti zabezpečiť kvalifikované osoby. Je všeobecne známa vedomosť o vnútrospoločenských nezhodách a prebiehajúcich súdnych sporoch medzi konateľmi navrhovateľa.

Navrhovateľ nemôže vznášať námietky týkajúce sa miery splnenia podmienok účasti v správnom konaní zo strany ostatných účastníkov. Navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na takýto postup a môže môže namietat iba rozhodnutie o zamietnutí svojej žiadosti.

Vo vzťahu dokladom preukazujúcim pôvod a zloženie finančných prostriedkov má za to, že preukázanie tejto požiadavky sa vzťahuje prostriedkom, ktoré môže žiadateľ na zabezpečenie činnosti získať pričom úspešný žiadateľ preukazoval tieto budúce možné prostriedky úverovým príslubom, z ktorého bol zrejмый dôvod a zloženie a kde bolo jasne deklarované, že úver bude poskytnutý zo strany banky na účel projektu ktorým sa žiadateľ uchádza o udelenie licencie na vysielanie. Žalovaný ako správny orgán, môže postupovať iba na základe ústavy. K pravdivostnej hodnote údajov poskytnutých každým účastníkom správneho konania uviedol, že zákon o vysielaní a retransmisii ustanovuje v 46 ods. 2 písmeno i/, že žalovaný nemá povinnosť skúmať pravdivosť tvrdení a údajov účastníkov pričom z uvedeného vyplýva, že pravdivosť údajov sa na základe čestného prehlásenia predpokladá ak je po udelení licencie preukázaný opak, nastupuje následok podobe odňatia licencie.

Zabezpečenie vysielania v žiadnom prípade nemožno reštriktívne vymedziť na jedno konkrétne „mixážne zariadenie“, nakoľko mnoho vysielateľov toto zariadenie ani nepoužíva, keďže jeho nahraditeľné novšími informačnými technológiami, a bolo by neúčelné, aby sa zákonné podmienky ako aj rozhodovacia prax obmedzili na jeden typ zariadenia.

Nie je možné súhlasiť ani s navrhovateľovým výkladom rozhodnutia Najvyššieho súdu, naopak je potrebné poukázať na skutočnosť, že Najvyšší súd nezákonne zasiahol do kompetencie odporcu, týkajúcej sa správneho uváženia pri posudzovaní zákonných podmienok pre udelenie licencie. Vyhodnocovanie jednotlivých žiadostí účastníkov z hľadiska stanovených kritérií je zásadnou otázkou správneho uváženia a súd pri rozhodnutí ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy skúma iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom.

V rozpore so zákonom je aj požiadavka, že pokiaľ žiadateľ už v skoršej dobe podnikal v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania. Ak by to tak však bolo, tak potom je potrebné preskúmať výsledky dosiahnuté týmto žiadateľom pri jeho doterajšom vysielaní, či dodržiava právne predpisy, etické normy a doterajšie plnenie licenčných podmienok. Ak by zákonodarca mal záujem na tom aby prax vo vysielaní mala byť významným kritériom na, ktoré sa má prihliadať, jednoznačne by to v § 47 zákona o vysielaní a retransmisii uviedol.

Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa o tom, že mal vykonať ústne pojednávanie a tam skúmať materiálnu pripravenosť žiadateľov je potrebné uviesť, že licenčné konanie nie konanie postavené na spore strán v ktorom uspeje tá, ktorá uplatnení viac argumentov voči ostatným. Žiadatelia o licenciu samostatne

predložili svoje žiadosti o udelenie licencie, následne sa zúčastnili ústneho pojednávania, ktoré je verejné dôvodu zabezpečenia transparentnosti pri oboznamovaní sa s projektmi a žiadosťami záujemcov o licenciu. Na tomto ústnom pojednávaní boli zároveň účastníci konania poučení v zmysle § 33 Správneho poriadku. Náležitosti nebolo možné dopĺňať nad rámec pôvodnej žiadosti a potom nariadenie pojednávania nemalo nijaký význam.

Vzhľadom na uvedené účastník konania v 1/ v rade žiadal aby súd konanie v časti o napadnutí výroku o udelení licencií zastavil a konanie v časti o zamietnutí žiadosti navrhovateľa potvrdil, pričom ak by Najvyšší súd odlišne posúdil splnenie procesných podmienok na konanie, aby súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

Účastník konania v 3/ rade vo svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2014 uviedol, že nespochybňuje rozhodnutie odporcu a považuje ho za vecne správne. V mene úpadcu Rádio VIVA ďalej uviedol a podrobne popísal spoločenský a právny kontext postupu a jednania, ako konatelia neúspešného uchádzača Ing. J. X., Ing. N. U. a Ing. D. U., vo figurovali vo všetkých touto kauzou dotknutých spoločnostiach - Rádio VIVA, a.s., SCAN Development, s.r.o., ako aj VIVA PRODUCTION HOUSE, s.r.o. Účastník konania ďalej poukázal na otázku neplatne emitovaných akcií a na to, že vzhľadom na uvedené skutočnosti právny základ pre vydanie akcií je jednoznačne v rozpore so zákonom. Na základe týchto skutočností je utvrdený v presvedčení, že navrhovateľ koná po celý čas nečestne v rozpore s poctivým obchodným stykom a spôsobuje tak škodu dotknutým účastníkom konania, predovšetkým však úpadcovi. Navrhovateľ nie je dlhoročným rádiom pôsobiacim na mediálnom trhu, práve naopak, navrhovateľ protiprávne zabezpečuje vysielanie rozhlasovej programovej služby na, ktoré bol oprávnený úpadca Rádio VIVA, podľa licencie číslo R/70 udelenej úpadcovi, ktorý je jediným subjektom oprávneným na vysielanie tejto rozhlasovej programovej služby. Navrhovateľ tak postupuje v priamom rozpore so zákonom, keď v celom rozsahu zabezpečuje vysielanie rozhlasovej programovej služby, na, ktorú nie je oprávnený.

Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd rozhodnutie odporcu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 49 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný a je potrebné napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol meritórne vo veci na pojednávaní dňa 30. októbra 2014 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 48 zákona o vysielaní

(1) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie rada začína z vlastného podnetu.

(2) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie na frekvenciách, na ktorých vysielala vysielateľ s licenciou, ktorej platnosť sa skončí, rada začne

a) najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti licencie na terestriálne vysielanie rozhlasovej programovej služby a na terestriálne celoplošné a multiregionálne vysielanie televíznej programovej služby,

b) pri lokálnom vysielaní televíznej programovej služby a regionálnom vysielaní televíznej programovej služby najneskôr 16 mesiacov pred skončením platnosti licencie.

(3) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sa začína odo dňa, keď rada verejne vyhlási najmenej v dvoch celoštátnych denníkoch a na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla, ako aj na svojom webovom sídle základné podmienky konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(4) V základných podmienkach konania rada určí lehotu a miesto podania žiadosti o licenciu na terestriálne vysielanie, územný rozsah vysielania, konkrétne frekvencie a dátum verejného vypočutia žiadateľov o licenciu.

(5) Žiadosť o licenciu na terestriálne vysielanie doručенú rade po uplynutí určenej lehoty v základných podmienkach rada zamietne do 15 dní odo dňa jej doručenia.

(6) Účastníkmi konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sú všetci žiadatelia o licenciu na terestriálne vysielanie, ktorých žiadosť bola rade doručená v určenej lehote.

(7) Licenciu na terestriálne vysielanie Rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jednému z účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie a ustanovenie o zamietnutí žiadostí všetkých ostatných účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení Rada uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(8) Ustanovenia ods. 1 až 7 sa primerane vzťahujú aj na konanie o zmene licencie, v ktorom sa vysielateľovi prideliť frekvencia.

Podľa § 49 zákona o vysielaní

(1) Rada rozhodne o žiadosti o licenciu do 90 dní od začatia konania. Rada rozhodne do 180 dní od začatia konania, ak sa konanie začalo z jej podnetu.

(2) Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak

- a) právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá podala žiadosť o licenciu, nespĺňa predpoklady na účasť v licenčnom konaní podľa § 45,
- b) nespĺňa náležitosti podľa § 46 ods. 1 až 3 a 5 a v lehote určenej Radou nenastala náprava,
- c) nespĺňa kritériá a podmienky podľa § 47, ktoré Rada posudzuje a je povinná na ne prihliadať,
- d) v rámci konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

(3) Rozhodnutie o udelení licencie sa vydáva po dohode s príslušným správnym orgánom telekomunikácií o pridelení frekvencií a ďalších technických podmienkach vysielania, ktoré musia byť v súlade s plánmi využitia frekvencií na vysielanie rozhlasovej programovej služby a televíznej programovej služby. Frekvenčný list je súčasťou rozhodnutia o udelení licencie.

(4) Rozhodnutie o udelení licencie obsahuje tieto náležitosti:

názov programovej služby,

- a) údaje o osobách, ktoré majú účasť na základnom imaní vysielateľa s licenciou alebo podiel na hlasovacích právach vysielateľa s licenciou,
- b) údaje o štatutárnych orgánoch a kontrolných orgánoch vysielateľa s licenciou,
- c) časový rozsah a územný rozsah vysielania,
- d) čas, na ktorý sa licencia udeľuje,
- e) jazyk vysielania,
- f) podiely programových typov,
- g) podiel vysielacieho času vyhradeného vysielaniu programov vo verejnom záujme,

- h) špecifikáciu rozhlasovej dátovej služby pri vysielaní rozhlasovej programovej služby,
- i) druh technického nosiča, na ktorom vysielateľ poskytne Rade záznam svojho vysielania (§ 16 ods. 3 písm. l/).

(5) Rozhodnutie o udelení licencie na vysielanie televíznej programovej služby okrem náležitostí podľa ods. 4 obsahuje

- a) podiel vysielacieho času vo vysielaní televíznej programovej služby, ktorý je vyhradený európskym dielam a európskym dielam vytvoreným nezávislými producentmi,
- b) zaradenie vysielateľa podľa § 31 ods. 3,
- c) podmienky označovania programov na základe ich klasifikácie podľa vekovej vhodnosti (§ 20 ods. 4),
- d) podmienky vysielania teletextu.

(6) Rozhodnutie o udelení licencie nadobúda právoplatnosť odo dňa, keď bolo Rade doručené písomné vyhlásenie žiadateľa o licenciu, že licenciu prijíma; toto vyhlásenie nesmie obsahovať žiadne výhrady a musí byť doručené do 30 dní po doručení rozhodnutia Rady, inak rozhodnutie o udelení licencie nenadobudne právoplatnosť a na celé konanie sa pozerá, akoby sa nebolo uskutočnilo.

(7) Na žiadosť zakladateľa, prípadne orgánu alebo osoby oprávnenej podať návrh na zápis právnickej osoby do obchodného registra možno vydať rozhodnutie o udelení licencie pred zápisom do tohto registra, ak sa preukáže, že právnická osoba bola založená. Tejto osobe vzniká oprávnenie na vysielanie najskôr odo dňa zápisu do obchodného registra. Obdobne sa postupuje aj u osôb, ktoré nemajú sídlo na území Slovenskej republiky.

(8) Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o licenciu môže účastník konania podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Rady. 41)

Podľa § 71 ods. 1 zákona o vysielaní sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a §§ 49, 53, 54, 56-68 zo zákona o správnom konaní.

Podľa § 32 zákona o správnom konaní

(1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

(2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

(3) Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 33 zákona o správnom konaní

(1) Účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

(2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Vzhľadom na použitie ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii sa vyššie uvedené ustanovenia zákona o správnom konaní aplikujú aj na konanie o udelenie licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie za účelom pridelenia príslušných vysielacích frekvencií

K námietke účastníka CORPORATE LEGAL s.r.o., že opravný prostriedok navrhovateľa sa týka iba

výroku napadnutého rozhodnutia v bode IV., v ktorom správny orgán zamietol v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. žiadosť navrhovateľa o udelenie licencie na terestriálne vysielanie a že výrok napadnutého rozhodnutia v bode I. o udelení licencie č. R/117 obchodnej spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. podlieha konaniu o žalobách v zmysle V. časti hlavy II. O.s.p. a poukázal i na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok vo veci 5SŽ/10/2009 a 5SŽ/101/2007), kde Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „vecná príslušnosť na preskúmanie rozhodnutia odporkyne v časti o udelení licencie nie je v zákone č. 308/2000 Z.z. osobitne upravená a z tohto dôvodu je potrebné vylúčiť časť konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia rady ... na samostatné konanie“ a že z tohto dôvodu výrok o udelení licencie a pridelení frekvencií jednému z uchádzačov mal navrhovateľ napadnúť len na krajskom súde v konaní o žalobách Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza že sa s vyššie uvedeným právnym názorom F nestotožnil a naopak je toho názoru, že v danom prípade napadnuté rozhodnutie Rady podlieha vecnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako celok, pretože v danom prípade všetky výroky v napadnutom rozhodnutí skutkovo a právne spolu súvisia, ktorá skutočnosť má oporu i v ustanovení § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z., kde zákonodarca uviedol, že proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o licenciu môže účastník konania podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že o prípad kedy by bolo potrebné v konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky vylúčiť časť predmetu na samostatné konanie a v tejto časti vec postúpiť Krajskému súde v Bratislave by išlo napr. vtedy, ak by Rada rozhodla o udelení sankcie - finančnej pokuty vysielateľovi za odovysielanie určitej relácie, ktorou by došlo k porušeniu ust. § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a vysielateľ by zasiahol spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom do ľudskej dôstojnosti určitého subjektu za čo by mu bola uložená pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona o vysielaní a tým istým rozhodnutím by Rada uložila vysielateľovi za porušenie ustanovenia § 16 ods. 3 písm. a/ zákona o vysielaní i sankciu - odovyselať oznam o porušení zákona podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. b/ zákona o vysielaní.

Vo vyššie príkladmo uvedenom prípade vyplýva z ustanovenia § 64 ods. 6 zákona o vysielaní, že proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c/ až e/ možno podať opravný prostriedok na Najvyšší súd Slovenskej republiky do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Rady.

Z toho potom nesporne explicitne vyplýva, že v prípadoch v uvedených v § 64 ods. 1 písm. c/ až e/ zákona o vysielaní je založená kompetencia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v prípadoch uvedených pod písm. a/ a b/ ustanovenia § 64 ods. 1 by bol vecne príslušný Krajský súd v Bratislave a v takomto prípade by Najvyšší súd Slovenskej republiky musel uznesením rozhodnúť, že časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiiu vo výroku týkajúcom sa uloženia sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. b/ zákona o vysielaní, ohľadne odovysielania oznamu o porušení zákona, postúpi vecne príslušnému Krajskému súde v Bratislave.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je Najvyšší súd Slovenskej republiky toho názoru, že o danej veci, je potrebné rozhodnúť jedným rozhodnutím v celosti, pretože výroky rozhodnutia Rady pod bodom I. o udelení licencie obchodnej spoločnosti CORPORATE LEGAL, s.r.o. s bodom IV. o zamietnutí žiadosti navrhovateľa ohľadne udelenia licencie na terestriálne vysielanie skutkovo a právne spolu súvisia a nie je právny dôvod na vylúčenie časti predmetu konania uznesením na samostatné konanie ohľadne bodu I. výrokovej časti napadnutého rozhodnutia a postúpenie veci v tejto časti Krajskému súde v Bratislave.

Pokiaľ by zákonodarca chcel, aby súd v danej veci postupoval tým procesným postupom ako naznačuje Rada, bol by to zákonodarca v ustanovení § 49 ods. 8 zákona o vysielaní jednoznačne uviedol.

Z obsahu rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukazuje Rada (5SŽ/10/2009 a 5SŽ/101/2007), bližšie nevyplýva, že by sa príslušné senáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberali skutočnosťami, či existujú v danom prípade zákonné dôvody na konštatáciu, že ohľadne časti predmetu konania je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky a ohľadne časti predmetu konania by

mal byť príslušný Krajský súd v Bratislave.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2S si v plnom rozsahu osvojil uvedený právny názor a je toho názoru, že akýkoľvek iný výklad na príslušnú problematiku ohľadne vecnej príslušnosti súdov, by bol skutočne za danej skutkovej a právnej situácie popretím zmyslu a účelu ustanovenia § 49 ods. 8 zákona o vysielaní v tomto prípade.

Pre úplnosť je potrebné poukázať tiež na príslušnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutú v nálezoch sp.zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008, sp.zn. III. ÚS 36/2010 zo 4. mája 2010 alebo sp. zn. III. ÚS 70/2010 z 1. novembra 2010, z ktorej nesporne vyplýva, že ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom zákona, ale aj zmyslom a účelom zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež poukazuje na generálnu interpretačnú a realizačnú klauzulu, ktorá ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výklad každej právnej normy (právneho predpisu) musí byť konformný s ústavou ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad (napr. PL. ÚS 15/98).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5S zastáva ten právny názor, že svojim výkladom aplikácie výlučnej vecnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci neporušil zákon č. 308/2000 Z.z. Naopak pri nedostatku právnej úpravy v zákone č. 308/2000 Z.z. takýto výklad Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je len logickým vyústením do racionálnej a správnej aplikácie predovšetkým metódou logického, systematického, ako i teleologického výkladu danej právnej normy.

Taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že predchádzajúce dve rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dostatočne vhodným spôsobom neriešili spornú problematiku pro futurum a to so zreteľom na tak závažnú otázku v konaní, ktorá medzi účastníkmi konania bola spornou.

Za danej skutkovej a právnej situácie, keďže vec pripúšťala rôzny výklad, tak najvyšší súd ako orgán aplikujúci právo, bol v tejto konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad. Takýmto výkladom podľa názoru najvyššieho súdu aplikovaným na danú vec nedošlo a ani nemohlo dôjsť k vytvoreniu stavu právnej neistoty rozhodovacou činnosťou, ale naopak došlo k odstráneniu stavu právnej neistoty a to tak v konkrétnej veci ako i pro futurum.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež poukazuje v danom prípade i na právne závery z Nálezov ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 38/02 a I. ÚS 175/04, ako i I. ÚS 69/09, z ktorých vyplýva, že „nabízi-li sa jak výklad zákona, který vede k popření smyslu zákoné úpravy, tak výklad, který vede k naplnění tohto smyslu, je racionální a ústavně žádoucí, aby obecná justice svolila výklad druhý. Takovýmto postupem nijak nezasahuje do výlučné kompetence zákonodárce, ale naopak v souladu s použitím principu objektivního teleologického výkladu, naplňuje účel zákona a presumovanou vůli racionálního zákonodárce“.

Pokiaľ senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5S zaujíma právny názor, že napadnuté rozhodnutie Rady podlieha vecnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako celok, pretože v danom prípade oba výroky (výrok o udelení licencie jednému zo žiadateľov a výrok o zamietnutí žiadostí ostatných žiadateľov) skutkovo a právne spolu súvisia, ktorá skutočnosť vyplýva a má oporu i v ustanovení § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z., tak správnosť a opodstatnenosť tohto názoru vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, kde je právna úprava tejto problematiky obdobná, nakoľko z ustanovenia § 19 zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání vyplýva, že „proti výroku v rozhodnutí Rady o zamítnutí žádosti o licenci lze podat ve lhůte do

30 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu podle zvláštního právního předpisu“.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky 7 As 10/2005-298 ze dne 23. júna 2005 vyplýva rovnako záver, že rozhodnutie o udelení licencie obsahuje výroky jednak o udelení licencie jednému zo žiadateľov o licenciu a jednak výrok o zamietnutí žiadostí ostatných žiadateľov, tieto výroky sú pritom prepojené (závislé).

Taktiež z rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky 3 As 24/2004-79 ze dne 30. novembra 2004 vyplýva, že najvyšší správny súd sa zaoberal i otázkou žalobnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zákon výslovne umožňuje napadnúť iba výrok o zamietnutí žiadosti o licenciu a žalobca napádal i výrok, ktorým bola udelená licencia inému žiadateľovi. Z dôvodov jeho rozsudku vyplýva, že pri posudzovaní tejto otázky je potrebné vychádzať z logickej súvislosti výrokov rozhodnutia a že nie je pochyb o tom, že licencia je neoddeliteľne spätá s technickým prostriedkom (konkrétnym kmitočtom na danú lokalitu vysielania) a v konkrétnom licenčnom konaní nemôže byť udelená viac ako jedna licencia. Najvyšší správny súd v tomto rozsudku ďalej dôvodí, že „reštriktívny výklad ustanovenia § 19 zákona o vysielaní, vylučujúci možnosť napadnúť rozhodnutie Rady i vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku o udelení licencie inému subjektu, by mohol (v prípade úspešnej žaloby podanej neúspešným žiadateľom o licenciu) vyústiť do existencie právoplatného správneho rozhodnutia o udelení licencie jednému subjektu a súčasnej existencii neukončeného správneho konania o vydanie licencie inému subjektu, čo je pojmovovo vylúčené, pretože obaja sú účastníkmi toho istého správneho konania, v ktorom sa rozhoduje o tom istom práve. Možno hovoriť o výrokoch vzájomne podmienených, keď obsah výroku prvého bez ďalšieho určuje obsah výroku druhého“.

Taktiež z rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky 6As 11/2005-204 ze dne 15. marca 2007 vyplýva, že oba uvedené výroky v rozhodnutí Rady sú prepojené (závislé) a že z argumentácie sťažovateľa v kasačnej sťažnosti jasne vyplýva previazanosť oboch výrokov a že proti rozhodnutiu Rady môže brojiť každý zo žiadateľov, koho žiadosť bola zamietnutá a pokiaľ tak učinili iba niektorí, boli potom ostatní žiadatelia zrejme s výsledkom stotožnení. Z rozsudku najvyššieho správneho soudu ďalej vyplýva, že pokiaľ ide o oprávnenie žalobcu napadnúť okrem výroku o neudelení licencie jemu samotnému tiež výrok o udelení licencie úspešnému žiadateľovi, tak najvyšší správny súd vyslovil, že pre vzájomnú podmienenosť oboch výrokov mal neúspešný žiadateľ možnosť napadnúť rovnako výrok o udelení licencie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z uvedených rozsudkov Nejvyššieho správního soudu České republiky, je toho názoru, že z ustanovenia § 49 ods. 8 zákona o vysielaní vyplýva vôľa a zámer zákonodarcu, aby neúspešný uchádzač o udelenie licencie na rozhlasové a televízne vysielanie napadol opravným prostriedkom na Najvyššom súde Slovenskej republiky v jednom a tom istom konaní nielen výrok o zamietnutí žiadosti o licenciu, ale i výrok o udelení licencie úspešnému žiadateľovi o licenciu a že na celé toto konanie je vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že Rada nedostatočne a neúplne zistila skutkový stav ohľadne náležitostí žiadostí o udelenie licencie zmysle § 46 a kritérií uvedených v § 47 zákona o vysielaní, keď predovšetkým namietal posudzovanie splnenia technických a organizačných predpokladov vysielania u víťaza súťaže CORPORATE LEGAL, s.r.o., a v súvislosti s tým aj otázku preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že v uvedenom prípade rozhodnutie odporcu objektívne nevybočuje z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, naopak je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou u odporcu v správnom konaní, ako aj v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho soudu Slovenskej republiky. Správne uváženie, ktorým sa odporca pri rozhodnutí riadil, ako aj argumenty ktoré odporca pri odôvodnení aplikoval zodpovedajú obsahu spisu, nie sú v rozpore so zásadami logického myslenia a preto nie je súd v tomto konaní oprávnený posudzovať účelnosť alebo vhodnosť správneho uváženia premietnutého do rozhodnutia a ani z tohto dôvodu rozhodnutie zrušiť. V opačnom prípade, by súd preskúmaval rozhodnutie odporcu nad rámec vymedzený zákonom. Najvyšší súd v medziach žaloby, ani z obsahu administratívneho spisu, nezistil

také skutočnosti ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia o udelenie licencie žiadateľovi.

K námietkam navrhovateľa je potrebné uviesť, že zákon neurčuje vážnosť jednotlivých kritérií. Preto bolo na členoch rady žalovaného, akú váhu jednotlivým kritériám prihlasovaní budú prikladať. Nato, aby súd zrušil rozhodnutie prijaté na základe správnej úvahy, by muselo ísť o také kvalitatívne porušenie princípov správnej úvahy, ktoré by bolo zjavné.

V konaní o udelenie licencie na vysielanie podľa zákona o vysielaní a retransmisii, je nevyhnutné rozlišovať dve štádiá, ktoré sa odlišujú mierou možného súdneho prieskumu a to, skúmanie splnenia podmienok žiadosti na udelenie licencie, pričom prieskum splnenia podmienok stanovených zákonom patrí do preskúmvavej právomoci súdu a výber jedného zo žiadateľov licencie. Z rozhodnutia správneho orgánu vyplýva že všetci účastníci s výnimkou účastníka Rádio VIVA, a.s. splnili podmienky na to, aby sa mohli uchádzať o udelenie licencie.

Na základe uvedeného, predmetom prieskumu zákonnosti Najvyšším súdom bolo rozhodnutie odporcu o udelení licencie, ktoré odporca vydal na základe správnej úvahy, pričom zásadným východiskom pre Najvyšší súd bola skutočnosť, že správna úvaha pri udelení licencie sa vytvárala hlasovaním kolektívneho orgánu pričom všetci členovia rady vyjadrujú iba svoj odborný úsudok na vec a svoje hlasovanie v zmysle zákona neodôvodňujú. Správna úvaha kolektívneho orgánu je metóda prijímania rozhodnutí v tých veciach, kde nie je možné stanoviť exaktne kritéria pre prijatie rozhodnutia ak ide o konštitutívny výber jednej z viacerých možností. Pre túto skupinu, takzvané nenárokovateľných práv (ako sú licencie) je typické, že ani po splnení zákonom stanovených podmienok, nie je založený nárok na priznanie takéhoto práva. V takomto prípade by súd mohol zasiahnuť vo voľnej úvahy správneho orgánu len v prípade, keby voľná úvaha, ktorou sa správny orgán nariadil, nezodpovedala obsahu spisu alebo sa priečila zásadám logického myslenia.

K uvedenému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudkoch 5SŽ/10/2009 ako aj 3SŽo/22/2011.

Z obsahu pripojeného spisu je zrejmé že v preskúmvanom konaní Rada postupovala v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu a s prihliadnutím na jeho právne závery v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci a správne na neho aplikovala príslušné ustanovenia zák. č. 308/2000 Z.z., pričom jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v paragrafe 47 správneho poriadku a nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Najvyšší súd nezistil, že by opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie trpelo vadami ku, ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či navrhovateľ takýto nedostatok rozhodnutia namietal.

Opravný prostriedok navrhovateľa neobsahuje nijaké argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť alebo aspoň spochybníť závery odporcu uvedené v jeho rozhodnutí. Právne východiská odporcu neboli nijakým spôsobom vyvrátené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa priklonil názoru prezentovanom aj v rozsudku Najvyššieho súdu vo veci 3SŽ/46/2008 (strana 8 a 9), podľa ktorého správny orgán v konaní o udelenie licencie nemá bez ďalšieho povinnosť a ani možnosť overovať pravdivosť, úplnosť a aktuálnosť predkladaných dokladov. Ak vysielateľ nevyužíva pridelené frekvencie, respektíve nevysiela vôbec má správny orgán k dispozícii účinné mechanizmy na dosiahnutie žiadaného stavu, ktorým je efektívne využívanie frekvenčného spektra a napĺňanie práva verejnosti na informácie. Rada v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2SŽo/525/2009, 3SŽ/46/2008, 3SŽo/22/2011, 5SŽ/101/2007.

Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených odvolacích dôvodov nebolo v postupe a rozhodnutí odporcu zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Rady potvrdil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. ako aj § 142 ods. 1 O.s.p. V spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p. a priznal úspešným účastníkom v 1./ a v 3./ rade náhradu trov konania, ktoré im v preskúmvacom konaní vznikli. Úspešnému účastníkovi v 1./ rade, boli priznané trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby spolu 426,12 €, náhrada cestovného 29,30 € a náhrada za stratu času spolu 53,60 €, t.j. v celkovej výške 509,02 €. Úspešnému účastníkovi 3./ rade boli priznané trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby vo výške 426,12 €, náhrada cestovného vo výške 29,30 €, náhrada za stratu času vo výške 53,60 €, t.j. v celkovej výške 509,02 €.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľom uplatnené trovy konania sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a preto zaviazal správny orgán tieto trovy konania zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľ v konaní úspešný nebol preto mu právo na náhradu trov konania priznané nebolo, Rádiu Play, s.r.o., trovy konania nevznikli a tieto trovy si navyše ani neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.